

Denne Inkonsekvents skulle de Herrer ikke slippe for; det er ikke mig om at gjøre ellers at bedømme, hvorvidt Flertallet, de Herrer og vi, da vi stillede Forslagene til 2den Behandling, have truffet det Rigtige eller ikke; men jeg vil kun hævde, at det, som de Herrer nu stride mod, og som de streb imod ved 3die Behandling, er i alle Hovedpunkter med Henfyn til Ordningen af alle Baabnene deres eget Barn.

B. Holm: Jeg vil sige det ærede Medlem, at det forundrer mig ikke saa lidt, hver Gang han taler om alle de Indrømmelser, han vil gjøre, thi jeg har ikke lagt Mærke til, at det ærede Medlem har søgt at komme os imøde i den Tid, vi vare i Udvalget. Det ærede Medlem har som Formand der opfordret ethvert Parti til at stille sine Forslag, og hans Indrømmelser der have været af en noget egen Veffaffenhed. Men det skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, at, naar man har stemt for Forslaget her, efter at vore egne vare forfattede, saa stemte man saaledes, fordi man af to Under vilde vælge det mindste; det maa ligge i Sagens egen Natur. Det ærede Medlem kan ikke glemme, at vore Principer ere noget anderledes end det ærede Medlems. Vi havde en Centralstole for Befalingsmandsklassen, og der ved troede vi at gjøre det muligt for enhver Ubemidlet at komme endogaa op til de højeste Klasser i Kommandovæsenet i Hæren. Da vi fik dem forfattede, saae vi os nødsagede til at stemme for det ærede Medlems Forslag. At der er flere Forslag, som vi kunne samstemme med det ærede Medlem i, maa betragtes som en Selvfølge; men naar det ærede Medlem vil staa frem og bebrejde os Noget, saa forekommer det mig, at han maatte kunne sige til os: Jeg har fastholdt det gamle Princip, hvorved jeg vilde søge saavidt fte kunde at gjøre det muligt for enhver fattig Karl at have, som man siger, Mærchalsstaven iommen. Det er det Princip, det ærede Medlem er gaaet bort fra, og det er derfor, vi bekæmpe det ærede Medlem.

Boffen: Der er falden en Udtalelse fra hver af de andre to Grupper af Thinget, som begge gaa imod den af os foreslaaede Dagsorden. Det varsler jo om, at den ikke vil kunne blive vedtagen her i Thinget; jeg skal tilføie, at det heller ikke har været min Forventning, at den skulle kunne blive vedtagen under de forhaandenverende Omstændigheder. Noget Andet er det, om ikke Forhandlingens Resultat ved senere Afstemninger i Birkeligheden vil kunne føre os til et lignende Resultat. — Jeg skal overfor den ærede Ordfører kun bemærke, at jeg opfattede hans Motivering for at stemme mod Dagsordenen, som om den var af en noget spøgfuld Natur, idet han raadede os til, at vi, hvis vi vilde

undgaa Fællesudvalg, skulde blot stemme for Landstingets Forslag, som det forelaa; det var et rabulakt Middel til at undgaa Fællesudvalget. Det er ganske vist; men det er omtrent den samme Kur, som naar man som Middel mod Landpine raader til at skære Hovedet af; saa er det forbi med Landpinen. Jeg skal derfor ikke forfølge den Motivering, gennem hvilken den ærede Ordfører naaede til det Resultat at fraraade Thinget at stemme for denne Dagsorden. Jeg vil derimod gjøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), men de skulle være meget korte; i det Hele taget bliver den Drøftelse eller de forskjellige Debatter, vi føre med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, snart noget ensformige, saa at deres Interesse vistnok bliver svagere og svagere; men jeg kan dog ikke undlade at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at, naar han mener, at vi med Urette stærkt betone de af ham i det af ham anbefalede Forslag forlorte tidligere Principer, og at vi ikke skulde have Ret til at lægge denne Betoning derpaa, og naar han siger, at vi vende op og ned paa de forskjellige Punkter, som vi tidligere have foreslaaet og fastholdt, saa forstaar jeg ikke, hvorledes det ærede Medlem kan udtale sig saaledes; thi han har selv været med, og jeg tror gjentagne Gang, til at lægge akkurat den samme Betoning paa de samme Punkter og stille dem op i den samme Orden, og saa kommer han nu idag og siger: Det vedkommer ikke mig. Det ærede Medlem maa erindre, at i den sidste Betænkning af 1876 har han endogaa stillet det saa grelt, at han numererede disse Punkter, satte det første som Nr. 1 og det andet som Nr. 2 som det Væsentligste man fra vor Side vilde fastholde. Det skulde vi nu ikke have Lov til at fastholde og betone saaledes. Derom siger det ærede Medlem nu: Det vedkommer ikke mig længere! Sa, hvor skulle vi saa finde det ærede Medlem, naar han saaledes gaar fra ethvert af sine tidligere Standpunkter? Jeg tillob mig i Efteraaret at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man bliver i Bilerede med, hvad hans egentlige Mening er, naar han saaledes Punkt for Punkt siger, at, hvad han tidligere har sagt, var ikke hans Mening, og hvad der nu er hans Mening, vil han ikke sige, og om den Dag nogenfinde kommer, at han vil sige den, er jo det store Spørgsmaal, vi vente en Afgjørelse paa idag. Men jeg skal kun gjentage dette, at det er disse Punkter, som man i sin Tid fra venstre Side fremskillede som de principielle Fordringer; det er dem, som mine ærede Venner under Forhandlingen i Udvalget i Winter fremdeles have fastholdt. Det er mig meget vel bekendt, at de have gjort forskellige Indrømmelser der fra det tidligere Forslag, saaledes som det her blev vedtaget i Folkethinget, og at de have gjort det i Saab om, at de ved deres Smødekommun skulde vinde Smøde-